

Δημοσκόπηση με θέμα το μάθημα με τηλεδιάσκεψη

Εν μέσω Κορωνοϊού οι μαθητές αναγκάζονται να κάνουν μάθημα με τηλεδιάσκεψη. Έτσι αποφασίσαμε να κάνουμε μία έρευνα για την κατάσταση που επικρατεί. Στην έρευνα συμμετείχαν 134 μαθητές από 2 γυμνάσια, 12 με 15 χρονών. Ορίστε τα αποτελέσματα.

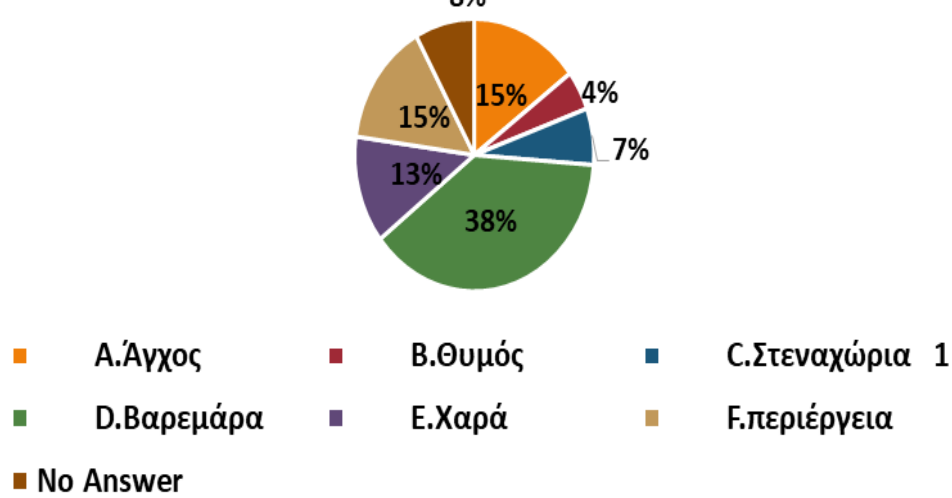
Στην πρώτη ερώτηση για το πόσο αποτελεσματική θεωρούν ότι είναι η εκπαίδευση από τον υπολογιστή οι απαντήσεις ήταν αρνητικές: Το 50% απάντησε πως είναι λίγο αποτελεσματική, το 21% ότι είναι αρκετά αποτελεσματική ενώ το 10% απάντησε πως δεν είναι αποτελεσματική.

Όμως στην δεύτερη ερώτηση για τα συναισθήματα των μαθητών κατά την διάρκεια του μαθήματος το συναίσθημα της βαρεμάρας επικρατεί κατά πολύ με ποσοστό 57%, η περιέργεια και το άγχος ακολουθούν με 22% αλλά και η χαρά των μαθητών υπάρχει όπου έχει 19%.

Ένα άλλο κακό χαρακτηριστικό της τηλεεκπαίδευσης είναι τα τεχνικά προβλήματα που υπάρχουν, όπως προβλήματα με την σύνδεση, με τον ήχο αλλά και τα μικρόφωνα.

Το βασικότερο πρόβλημα όμως των μαθητών είναι η νοσταλγία για την επιστροφή στο σχολείο. Δεν είναι ο φυσιολογικός τρόπος ώστε να κάνουμε μάθημα και αυτό επηρεάζει την απόδοσή μας.

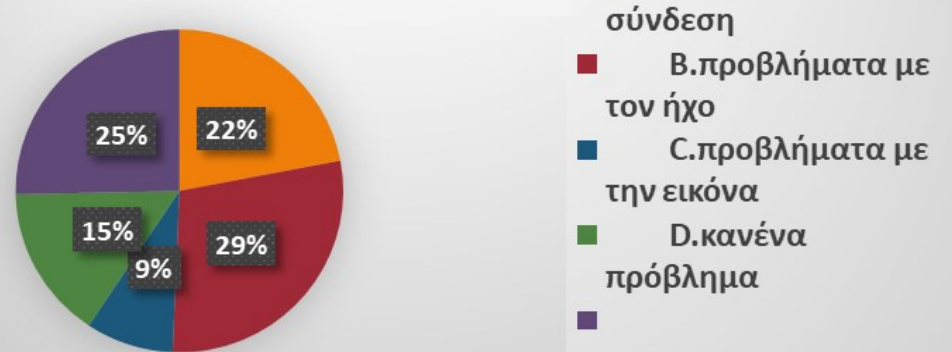
Τι νιώθεις την ώρα του μαθήματος με το Webex

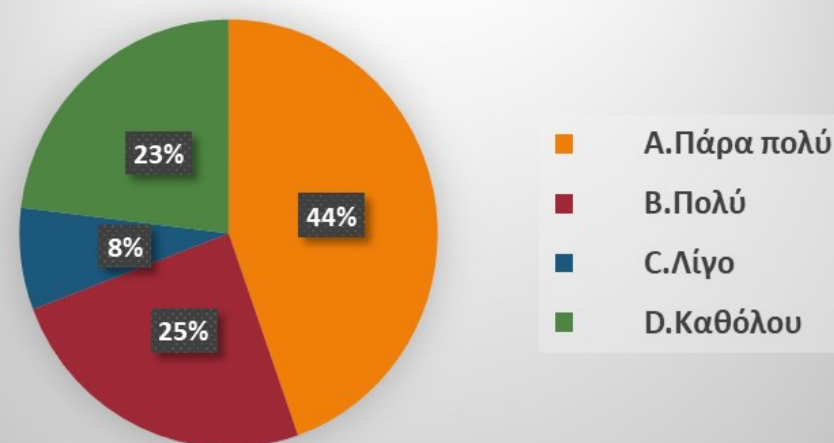
Η διαδικτυακή μάθηση είναι κατά τη γνώμη μου

Ποια προβλήματα αντιμετωπίζεις στην ώρα του μαθήματος με το Webex περισσότερο;

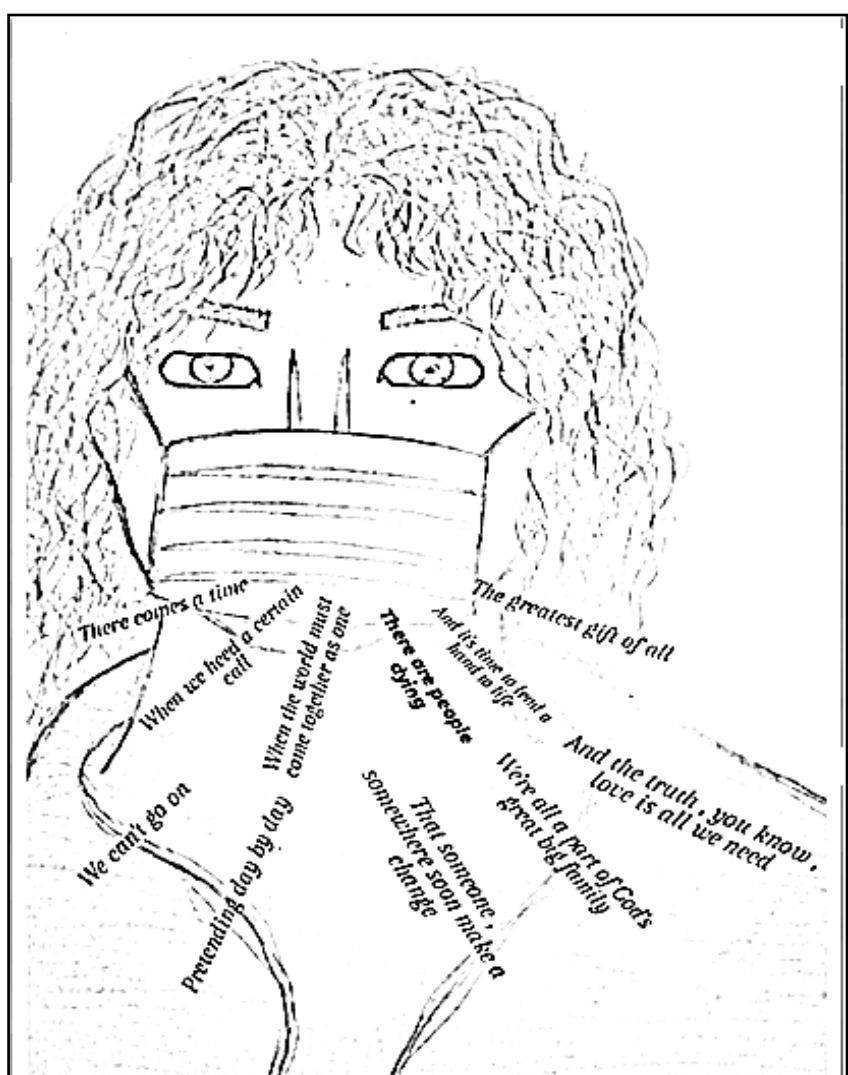

Μου λείπει το σχολικό περιβάλλον

Σπηλιόπουλος Δημήτρης

Ρωτήσαμε τους μαθητές τι μπορεί να σκέφτονται οι άνθρωποι μέσα στη πανδημία

Παρίσης Διονύσης

Μα τι δυστυχία, να μην προλάβουν τα εγγόνια μου να δουν τον Ευρωπαϊκό Παναθηναϊκό. Μα να μην προλάβουν να δουν τον τελικό του Webex. Αλλά είναι ακόμα χειρότερο να μην μπορούν να δουν λόγω του ιού τον Παναθηναϊκό από κοντά.

Να φοράτε μάσκες ώστε να προστατευτούμε όλοι!

Ζήσαμε να το περάσουμε και αυτό!

Μακάρι να τελειώσει η πανδημία του Κορωνοϊού! Θέλω να δω τα εγγόνια, τα παιδιά και τους συγγενείς μου που ζουν σε άλλα μέρη της χώρας.

Γιαννακοπούλου Φωτεινή- Μαρία

Πο πο πο, έχω κουραστεί πια με αυτές τις μάσκες! Πίσω στα θρανία με μάσκες!!!

Κρυώνω

Ηζή των ανθρώπων έχει γίνει μια αγγαρεία.

Πότε επιτέλους θα σταματήσουμε να φοράμε αυτές τις μάσκες χωρίς να κινδυνεύουμε, να παίζουμε με τους φίλους μας, να κάνουμε πάρτι, να πηγαίνουμε για ψώνια;

Αβραάμ Ευαγγελία

Αθανασόπουλος Μαρίνος

Παναγιώτα Δελή

Ζωγραφιές: Ρέντα Χριστίνα

Πώς θα ήταν η ζωή χωρίς ποιήματα , τραγούδια και χορό;;

Αντιμετωπίζοντας τη πανδημία με χιούμορ

Ευαγγελία Αβραάμ

Οι άνθρωποι για να ξεφύγουν από τη ρουτίνα της καθημερινότητας έχουν κάποια ασχολία στον ελεύθερο χρόνο τους.

Η δική μου αγαπημένο ασχολία είναι το πιάνο. Στην ηλικία των εννέα ετών ξεκίνησα να πηγαίνω στο Ωδείο ύστερα από την επιρροή που είχα από μία συμμαθήτριά μου που είχε ξεκινήσει ήδη. Η ενασχόληση μου με το πιάνο μου προσφέρει ηρεμία και γεμίζει δημιουργικά και ευχάριστα τον ελεύθερο χρόνο μου. Νιώθω ότι ξεφεύγω από την πίεση που δημιουργούν τα μαθήματα και τα φροντιστήρια.

Εύχομαι να συνεχίζω να παίζω πιάνο πολλά χρόνια ακόμα και να μην το εγκαταλείψω εξαιτίας του σχολικού προγράμματος.

Σταυρούλα Δημακοπούλου

Καλλιτέχνης: Μακεδόνας Κώστας
Άλμπουμ: Πάμε για ορθοπεταλιές
Συνθέτης: Νικολόπουλος Χρήστος
Στιχουργός: Δαβαράκης Άρης

Παίρνω ένα ποδήλατο και φεύγω για τ' αδύνατο κρατάω στο χέρι το κλειδί πιάνω το τιμόνι ο σφυγμός μου δυναμώνει το έργο κάπου το 'χω ξαναδεί

Ήμουν μικρό παιδάκι με καθαρή καρδιά είχα τ' όνειρό μου, το ποδήλατό μου κι όλα έμοιαζαν σωστά έγινα δεκάξι, κι όλα ήταν εντάξει είχα μια ζωή μπροστά

Το ποδήλατό μου, ήταν πάντοτε δικό μου και με πήγαινε πολύ μακριά μέσα στη Σαχάρα, σαν την πιο βαθιά λαχτάρα μ' οδηγούσε πέρα απ' τη χαρά

Και τώρα στον αγώνα, ξανά απ' την αρχή Φόρτσα στο πεντάλι, να 'ρθουνε κι οι άλλοι πάμε για ορθοπεταλιές τα ποδήλατά μας, όπως τα όνειρά μας ξέρουν από ανηφοριές

Ρούσσου Αρετή Ευαγγελία

Ο χορός για πολλούς δεν είναι μια απλή δραστηριότητα. Για κάποιους είναι τρόπος έκφρασης, για κάποιους άλλους τρόπος χαλάρωσης, ενώ κάποιοι άλλοι πιστεύουν ότι είναι απλά χάσιμο χρόνου. Ποια είναι η γνώμη μου; Εγώ προσωπικά πιστεύω ότι ο χορός είναι τρόπος έκφρασης. Διαλέγεις το τραγούδι που πιστεύεις ότι εκφράζει τα συναισθήματα εκείνης της ώρας και απλά κινείσαι όπως νοιώθεις. Υπάρχουν πολλά είδη χορού όπως: λάτιν, παραδοσιακό, μοντέρνο και το μπαλέτο.

Ο χορός λάτιν έχει την καταγωγή του στη λατινική Αμερική. Τυπικοί χοροί λάτιν είναι οι Τσα τσα τσα, Ρούμπα, Σάμπα, Σάλσα, και Μάμπο.

Ευσταθία Τούντα

-Κόπηκα στο μάθημα οδήγησης.

-Γιατί;

-Με ρώτησαν τι βάζω μόλις μπω στο αυτοκίνητο και εγώ τους είπα αντισηπτικό.

-Κατά τον Κορωνοϊό φάτε μπόλικο σκόρδο..... Δεν θα σας πλησιάζει κανείς στα πέντε μέτρα.

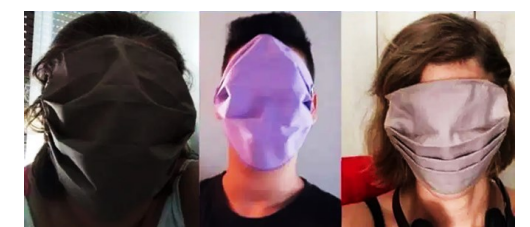
-Άλλαξα τον συναγερμό στο σπίτι.... Τώρα χτυπάει όταν κάποιος βγαίνει έξω.

Πριν την καραντίνα κανείς δεν ήθελε να πετάξει τα σκουπίδια..... Τώρα τσακωνόμαστε ποιος θα τα πάει.

Ένα ζευγάρι με τον τρίχρονο γιο τους πήγαν στο ζωολογικό κήπο. Ο μικρός βλέπει για πρώτη φορά στη ζωή του παγώνια και χαρούμενα φωνάζει στον πατέρα του: - Μπαμπά, μπαμπά κοίτα. Άνθισαν οι κότες !

Δεν ξέρω τι λέτε εσείς, αλλά εμένα οι μάσκες του υπουργείου μου ταίριαζαν τέλεια!

Μόνο δύο τρύπες στα μάτια χρειάζονται και μπορείς να βλέπεις υπέροχα!

Γιαννακοπούλου Φωτεινή- Μαρία, Τσαγκαρέλης Κωνσταντίνος

Αγαπώ το βόλεϊ

Το βόλεϊ είναι ένα ξεχωριστό άθλημα που δεν χρειάζεται σωματική επαφή για να κερδίσεις.

Μέσα από το παιχνίδι μαθαίνεις να συνεργάζεσαι, να επικοινωνείς, να μοιράζεσαι, να σέβεσαι τον προπονητή σου, τους συμπαίκτες σου αλλά και να πειθαρχείς στους κανόνες. Μαθαίνεις να μην λειτουργείς εγωιστικά και να βάζεις στόχους, ενώ σε βοηθάει να χτίσεις την αυτοπεποίθησή σου. Ακόμη γυμνάζεις όλο το σώμα και μαθαίνεις να σέβεσαι το σώμα σου με τη σωστή διατροφή. Αναπτύσσεις φιλίες που δοκιμάζονται μέσα σε συνθήκες υψηλής πίεσης αλλά και χαράς. Γνωρίζεις νέους ανθρώπους και μαθαίνεις να σέβεσαι το αποτέλεσμα όποιο και αν είναι αυτό, ήττα ή νίκη.

Να ξεκινήσεις βόλεϊ, γιατί από κεί που ντρεπόσουν να σηκώσεις το χέρι σου στην τάξη μην τυχόν και ντροπιαστείς, όταν εκτίθεσαι μπροστά σε κοινό χτίζεις την αυτοπεποίθησή σου. Γίνεσαι περισσότερο κοινωνικός και μαθαίνεις να δέχεσαι ισόποσα στιγμές χαράς και απογοήτευσης.

Για αυτούς που απορούν για το τί γυμνάζει το άθλημα αυτό, άνοιξε καλά τα αυτιά σου! Είναι μοναδική άσκηση να γυμνάσει αερόβια, αναερόβια και πολύπλευρα τους αθλητές. Με το βόλεϊ θα μάθεις να συγχρονίζεις σε άψογο ρυθμό μάτι και χέρι, κάτι που σε όλους μας χρειάζεται στη διαχείριση των καθημερινών μας ασχολιών .

Η Πετοσφαίριση καθιστών αθλητών

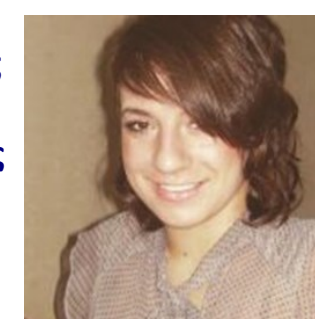
Η Πετοσφαίριση καθιστών αθλητών αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα ομαδικά αθλήματα για αθλητές με αναπηρία. Οι διαφορές μεταξύ Παραολυμπιακής και Ολυμπιακής Πετοσφαίρισης είναι ελάχιστες. . Δικαίωμα συμμετοχής έχουν αθλητές με κινητικές αναπηρίες (ακρωτηριασμό ή άλλη κινητική αναπηρία)Το βόλεϊ καθιστών είναι ιδιαίτερο άθλημα και πολύ εντυπωσιακό. . Αν και ξεκίνησε στην Ελλάδα πριν κάποια χρόνια η ανάπτυξη του αθλήματος, δυστυχώς δεν είχε συνέχεια. Είναι κρίμα γιατί υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που παίζουν ερασιτεχνικά και θα ήθελαν να αγωνίζονται σε πανελλήνιο πρωτάθλημα. Αξίζει τον κόπο να δει ο-θ-σμός τους ανθρώπους αυτούς που ξεπερνούν τα όριά τους.

Η 28χρονη Βρετανίδα, Κατ Χόκινς είναι χορεύτρια και διεθνής παίκτρια βόλεϊ. Όπως μπορεί να συμπεράνει κανείς βλέποντας τις φωτογραφίες της στο instagram, οι κινήσεις της "βγάζουν" μία φοβερή ελαστικότητα.

Η περίπτωση όμως της Κατ αποκτά ξεχωριστή σημασία, όταν κανείς σ'ενημέμενη στο Retford του Nottinghamshire, το 1988 από μικρή ονειρευόταν να γίνει... κρεοπώλης! Η ζωή όμως έκανε άλλα σχέδια για εκείνη. Πριν από 7 χρόνια, στη διάρκεια του α' εξαμήνου των σπουδών της στο Πανεπιστήμιο του Leeds, προσβλήθηκε από μηνιγγιτιδοκοκκική σφαιμία. Πρόκειται για μια πολύ σοβαρή λοίμωξη ηνυειδητοποιήσει ότι δεν έχει πόδια.

Η ζημιά ήταν πάρα πολύ σοβαρή και στις αρχές του 2008, έπρεπε να ακρωτηριαστεί κάτω από το γόνατο. Κι όμως... Παρά τις αντιξοότητες και τις δυσκολίες που συνάντησε λόγω του ακρωτηριασμού της η Κατ δεν το έβαλε κάτω. Πήρε τη ζωή στα χέρια της και κόντρα στην διάκριση που αντιμετώπισε κάποιες φορές από την κοινωνία, συνέχισε να βλέπει τα πράγματα με αισιοδοξία. Ήθελε να αποδείξει ότι παρά την αναπηρία της, δεν διέφερε σε τίποτα από τους αρτιμελείς συνανθρώπους της.

Έξι μήνες αργότερα, επέστρεψε στο πανεπιστήμιο με ένα ζευγάρι προσθετικών ποδιών, ολοκλήρωσε το πτυχίο της και το 2013 έπιασε δουλειά ως εκπαιδευόμενη στο BBC, όπου και εργάζεται μέχρι σήμερα ως παραγωγός. Μάλιστα πριν από τέσσερα χρόνια, αποφάσισε να ξεκινήσει γιόγκα στο σπίτι. Για να δείξει πόσο αυτή η δραστηριότητα την έχει βοηθήσει, η Κατ μοιράζεται στο Instagram τις φωτογραφίες με hashtag #amputeeyoga, κάτι που όπως φαίνεται έχει εμπνεύσει και έχει χαρίσει πίστη και δύναμη σε άτομα με προβλήματα αναπηρίας, σε όλο τον κόσμο. Εκπέμποντας μια διάθεση μαχητικότητας και θέλησης για τη ζωή στέλνει το μήνυμα, ότι "τίποτα δεν είναι αδύνατο, για όποιον προσπαθεί".

Κωνσταντίνα Καλογεροπούλου

Ευσταθία Τούντα

